

1976

VUURPROEF

Na een periode van enorme groei kwam er eind 1975 een grote dreun. Word Records stopte haar kontrakt met ons. En dat betekende nogal wat, want de platenverkoop maakte juist alle evangelisatieprojecten mogelijk. Achteraf bleek dat dit gebeuren geen toeval was. Diverse instanties bleken onze groei met lede ogen gevolgd te hebben. Er onstond een enorme geruchtvorming en er werd nogal met slijk gegooid. Ons grote probleem was, dat je je als Christen niet kunt verdedigen (rechtvaardigen). Voor een deel was de geruchtvorming juist: er was achter onze ruggen om een vies spel gespeeld. Nu, na al die tijd, lijkt het ons lang genoeg geleden om dit eens rustig te analyseren.

Kijk, ook al was het gebeuren onrechtvaardig, dan nog heb je op jezelf toe te zien, dat je je aan dezelfde dingen niet schuldig maakt.

Intern werkte het als een bomexplosie. Velen konden het niet begrijpen, anderen zochten de stijl, enzovoort. In ieder geval bracht het ons allen terug tot de oorspronkelijke opzet: Wat was het doel van Continental Sound. Macht? Groot zijn? Of: dienend evangeliseren?

Achteraf gezien is deze vuurproef ons tot zegen geweest. Want wij werden gedwongen alles opnieuw te bekijken en zo wonnen wij aan diepgang. Niet dat de tijd voor ons makkelijk was; het was zeer moeilijk, want financieel kwamen er grote problemen. Het bracht ook een scheiding der geesten. Wat waren de diepste beweegredenen van alle circa 20 medewerkers geweest, nu de snel groot geworden organisatie haast failliet ging.

Medewerkers die in hun hart ook andere motieven hadden dan echt dienen verlieten ons. Met veel pijn en verdriet werden de restanten bijeengeraapt. Het enige dat ons overeind

hield was de unieke opdracht, die God ons gegeven had.

De klap hebben wij, zoals u merkt, overleefd, hoewel het soms nog nagalmt. Voor de duidelijkheid zeggen wij, dat dit niets met GMI te maken heeft. Na enige andere verwickelingen kwam Word daar terecht en wij menen dat het bij onze kollega's in goede handen is.

LOUTERING

Wat werkte dit alles bij ons als staf uit? Stafleden vloeiden af (niemand hoefde ontslagen te worden, gelukkig). En wij gingen biddend zoeken naar Gods leiding. Zo werden vele activiteiten gelouterd. Voor de groepen betekende dat: concentreren op het eigene, zo konden Continental Singers en New Hope beter dan ooit funktionieren. In 1976 ging ook 'Kom Tezamen' op

pad. Deze reli-musical mocht zeer velen zegenen. Bij de platen betekende het: producties op eigen label 'Free'. Het blad (eerst gratis) werd een abonnementenblad.

De muziekuitgeverij schakelde over van import op zelf maken (een langzaam proces waarvan we nu in de tachtiger jaren de vruchten zien).

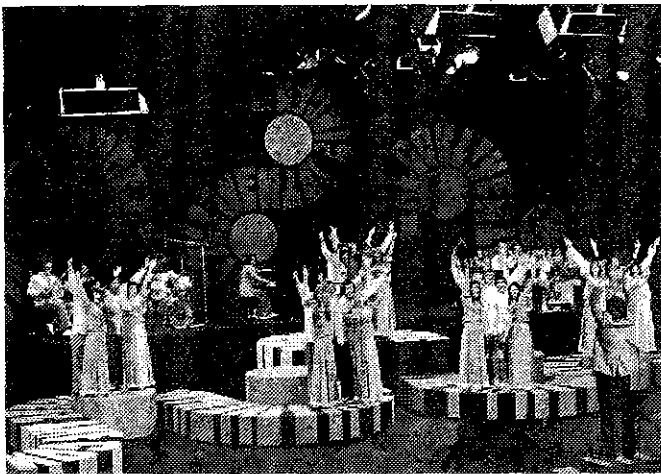
Ook werd de vorming en instructie van Nederlandse groepen van groot belang (wij hadden een eigen muziekpedagoog Don Tiffany). Zo kwam er grote aandacht voor muzikale evangelisatie in het Nederlands!

Natuurlijk waren de Continentals en New Hope velen tot zegen, zo ook het tweede Festival in Ahoy (er werd hier zelfs een elpee van gemaakt).

Terugdenkend aan de woelige gebeurtenissen van 75/76 kunnen wij zeggen dat wij het einde van een droom dachten mee te maken, maar onze visie werd gelouterd.

God vond dat we meer vrucht konden dragen, dus werden we gesnoeid.

BICENTENNIAL EVENTS
1776 1976

the Continental Singers

A worldwide touring musical group consisting of 25 singers and 15 instrumentalists of high school and college age.

2-hour contemporary musical concert

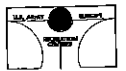
RHINELANDER THEATER
MC CULLY BKS.

2000 HRS 31 JULY 1976

Hosted by

WACKERNHEIM
RECREATION CENTER

STADTHALLE BAYREUTH GROSSES HAUS				
CHRISTLICHER VEREIN JUNGER MENSCHEN (CVJM)				
CONTINENTAL-SINGERS und Orchester aus USA				
Montag, den 26. Jull '76 - 20 Uhr				
PARKETT rechts		rechts PARKETT		
REIHE	PLATZ	REIHE	PLATZ	PREIS
1	2	1	2	DM 4,-

De laatste keer dat het oude Continental Singers beeldmerk gebruikt werd, hier als TV-decor

1976 Acht USA-parallel tours. Vier naar Europa.

Continental Sound start eigen gospellabel Free (om LP's uit te brengen). Brengt de Nederlandse reli-musical Kom Tezamen

(voorloper van Discipel) op de weg. Doelenconcert, Watsons, platenmaatschappij, New Hope, gospelinformatie-boek, nieuwe songbooks, blad Sjofar. Festival in Ahoy, Gospelgroepenboek.

DE WORSTELING VAN '76

Dit stukje zijn wat herinneringen over onze moeilijkste tijd. De verkopen van onze platenafdeling zorgden dus eigenlijk voor het geld om het evangelisatiewerk draaiende te houden. De aanleverende platenmaatschappij had de levering gestopt. Als er geen verkoop meer was, hoe konden we dan ons evangelisatiewerk uitvoeren? Een enorme vraag, waar we heel wat gebed en strijd mee gehad hebben, maar er kwam geen antwoord van God. Er was besloten om geen proces aan te gaan, daar we geloofden, dat God zou voorzien. Als dit Zijn opdracht was, dan zouden we toch op Hem mogen rekenen? Maar geen antwoord kwam. De eerste full-timers moesten afvloeien, wat hebben we gebeden, maar geen antwoord kwam. Een tijdelijke verlichting kwam, omdat Johan Maasbach bereid was de oude voorraad over te nemen. Dat geld was snel op, meer full-timers moesten afvloeien. We bleven bidden, maar geen antwoord kwam. Een nieuw platenlabel, dat we in de USA aangekocht hadden ging niet door, een cheque om de aankoop te bevestigen, was zoekgeraakt. Nog meer ellende op ons hoofd. We hebben gebeden en gestreden, maar geen antwoord kwam. Om ons heen begonnen geruchten te verschijnen: we hadden hoogmoed, God ging ons straffen. Wat hebben we gebeden voor gerechtigheid, maar God maakte ons duidelijk, dat we alles aan Hem moesten overlaten en ons niet moesten verdedigen. Maar wat ben je dan kwetsbaar. Het meest idiote verhaal dat ons bereikte, kwam van iemand (die ons notabene goed kende) dat we een bankrekening in Zwitserland hadden en de organisatie failliet wilden laten gaan, zodat we daarna elders rustig verder zouden kunnen leven.....Wat voel je je dan machteloos. Een paar medewerkers verlieten ijlings het zinkende schip. Hoe werd toen hun motivatie duidelijk. Toen alles nog voor de wind ging, prezen ze ons hemelhoog. Toen alles bergafwaarts ging, kenden ze ons niet meer. Tenslotte was Leen geheel alleen op kantoor, soms urenlang biddend, bijna

met zijn hoofd tegen de muur bonkend, "Heer, waarom overkomt ons dit?" Dan weer werkte Leen dagen en dagen haast 24 uur nonstop om alles toch maar klaar te krijgen, wat klaar moest. Na een lange tijd van worsteling, pijn, onbegrip kwam er eindelijk een antwoord van God: 'HEB IK GEZEGD, DAT HET MAKKELIJK ZOU ZIJN?' In deze woestijn-periode was God gewoon bezig ons te beproeven of we Hem nu echt wilden volgen of het succes. Hij wilde alle trots, ambitie en hoogmoed wegbranden en ons leren volledig afhankelijk van Hem te zijn. Uit die strijd is onze bediening en opdracht gelouterd tevoorschijn gekomen. Ook is er uit die strijd een nieuwe generatie medewerkers gekomen. Een paar keer heeft Leen in die tijd getracht weg te lopen, daar het haast ondragelijk moeilijk was. Maar tot drie keer toe werd hij heel duidelijk door de Heer teruggefloten. Toch op je post blijven. Een grote les voor onze hoogmoed was, toen we voor het eerst om giften gingen vragen. Dat hadden we eigenlijk tot die tijd nooit gedaan. Hoe bemoedigend om te zien, dat we meer vrienden hadden, dan we dachten. Wat waren we blij met de eerste giften vanuit onze landelijke achterban en vanuit de huisgemeente in Ommoord. Een hele ander les kregen we toen we ca. f100.000 rood stonden op de bank en er weer nota's betaald moesten worden. Wel gaf de Heer ons in het hart naar de bankdirecteur te gaan voor een extra lening. Maar hoe konden we dat nu doen: we hadden alleen maar schulden en niet eens een onderpand. Tenslotte luisterden we naar die ingeving en tot onze verbijstering gaf de bank f 20.000 extra krediet onder de motivatie, dat ze geloof in ons hadden. Wat een geloof moet God dan wel niet in ons hebben. Het duurde evenwel 7 jaar voordat die schuld afgelost was. Opmerkelijk dat we dus precies 7 vette jaren en daarna 7 magere jaren gehad hebben. Wat was de oogst van deze hele moeilijke tijd? In de strijd hebben we het geloof behouden. Medewerkers, die niet recht voor God stonden verdwenen, nieuwe goede kwamen ervoor in de plaats, dus loutering. Degenen, die eerst vonden dat God ons straffe, kwamen tot het inzicht, dat God wel met ons moest zijn, als we na al die problemen nog

steeds overeind stonden. Ook zijn we nooit verbitterd geworden, ook al hadden wijzelf als personen daar wel even een tijdje strijd mee. Maar nu, na al die tijd heeft de struik, die gesnoeid werd meer vrucht dan ooit.

Hoe mooi klinkt dat nu allemaal en hoe waar is het, maar wat een pijn toen. Het lijkt soms of we als christen altijd 'goed' moeten zijn. Gelukkig is men nu eerlijker onder elkaar. Maar toen in '76 hield men de vuile was binnen en het vaandel hoog. Toch hebben Leen en ik altijd getracht zo eerlijk mogelijk tegenover elkaar, God en de mensen om ons heen te zijn. Dat jaar '76 begon al zo donker in de prive-sfeer. Bij mijn vader was longkanker gekonstateerd. Hij was voor onze organisatie een grote steun en zelfs toen hij ziek was, bleef hij meewerken en ondersteunen. Voor ons gezin was dat ook een nieuwe fase. Ieder mens komt vroeg of laat in contact met de dood. Het was ook hierdoor een hele vreemde tijd. De ziekte van mijn vader was heel nadrukkelijk in mijn leven aanwezig. Wat ons op zeker moment een beetje troostte, was dat alle schuldeisers ons uitstel gaven, toen we alles uitlegden. Er waren er nog steeds, die vertrouwen in ons hadden. En er gebeurde nog iets, wat een echt wonder was. Begin '76 hadden we het erover gehad, dat we echt niet zo door konden gaan. Leen overwoog om weer een baan in het onderwijs te zoeken. Dat zou ook gebeuren gaan, tenzij de Heer voor eind januari financiële armslag zou geven. Half januari stapt er een man met een Amerikaanse zr.Kneefel het kantoor binnen om te praten of wij een grote aktie in Ahoy wilden organiseren, wij hadden daar alle kennis over. Leen maakte duidelijk, dat hij dat best wilde, maar dan moest er wel een bepaald bedrag vooruit betaald worden. Precies voor het einde van januari was er een cheque binnen. Zo konden we door blijven draaien. De aktie werd gehouden en dat Festival of Joy werd een groot succes. Temidden van alle ellende dat jaar werd onze derde zoon Gijs geboren. Die stralende baby was werkelijk een geschenk van God. Mijn vader, die nog maar heel kort te leven had, genoot van dat jonge nieuwe leven.